

PÜNKÖSD

a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. Az apostolok megtelvén szentlélekkel, képesekké váltak az evangélium olykénti hirdetésére, hogy a világ akkor ismert nagyobb része Jézus követője lett.

Azóta a szentlélek állandóan munkálkodik és bennünk is erősebben, vagy gyengőbben aszerint, hogy mekkora teret engedünk munkájának? A hívő lelkek figyelnek a szentlélek intéseire, mert végeredményben az intések követése, vagy tagadása munkálja ki az ember lelkivilágát.

Pünkösöd tehát jó alkalom arra is, hogy számotvessünk magunkban és magunkkal: mennyiben végezzük el azt a munkát, amely mint a magyar közösségnek egy tagjára hárul? Hiszen jól tudjuk, hogy az ember nem magának él és nemcsak családjának egy tagja, hanem tagja egy eszmei közösségnek is, amely iránt való kötelezettségeinek teljesítése alól nem vonhatja ki magát; ha tagja akar maradni ennek a közösségnek - a magyar nemzetnek.-

Csendőrbajtársaimat nem kell a köteleesség teljesítésre buzditanom, még sem árt, ha a hűbességi gondolatot - átfogó magyar vonatkozásban - latolgatjuk egy kissé.

Emigrációban élünk s így azok a kötelezettségek, melyeket magyar voltunk már otthon is megszabott, bizony megsokasodtak, kibővültek és talán súlyosabbakká is lettek.

Természetesen egy cikk keretében mindezekről írni nem lehet, még csak általánosságban sem, de egy szempontot megvilágíthatunk az emigráció feladataiból, amely magatartásunk főkérdője kell, hogy legyen. Valaki ezt így fogalmazta meg: "Minden emigrációban élő magyar, nemcsak ember és magyar, hanem egyúttal követő, -küldöttje nemzetének." Ez azt jelenti, hogy idegenben képviselnie kell az igazi magyarságot. És képviseli is, akár akarja, akár nem, mert egyes személyek cselekedeteiből, magatartásából vannak le általános következtetéseket a befogadó népek, ma már az egész világ. Minden magyarnak parancsolóan előírt kötelessége tehát, -még az eseten is, ha a hihetően közeledő felszabadulás alkalmával nem számol azzal, hogy haza menjen- úgy élnie, hogy a magyarság valódi arcát, a magyarság lényegét mutassa meg a szabad országok népeinek. El kell oszlatnia s erre példás életével kell bizonyossággal szolgálnia azt a sok hamis beállítást és elképzelést a magyarságról, melyeket az évszázadok reája raktak a nyugati közvélemény szemeibe. Sokszor csak hanyagságból, de sokszor rosszakaratból.

Az emigrációban élő magyar tehát nemcsak az emigráns, hanem az otthon élő és némaságra ítélt magyarságot is képviseli. És ahogyan ennek a követi feladatának, - még inkább elhivatásának e lehet tess, aszerint építi, vagy rombolja a magyar jövőt. Valóban a szentlélek ereje kell ahhoz, hogy betöltsé a magyar sors által reá is rótt hivatását. A célhoz éréshez van egy csálhatatlan zsinormértékünk és ez: a magyarságunk! Aki tehát megakarja érteni és meg is érti a magyar lélek figyelmeztető szavát, annak nem nehéz a követi élet. Fogadjuk be tehát a pünkösdi Szentlélek serkentését, mert akkor már most és már itt részesei vagyunk Magyarország újjáépítésének!

HŐSÖK VASÁRNAPJÁRA.

Május 27-én a Hősök vasárnapján emlékezzél kegyelettel azokra Bajtárs, akik legnagyobb kincsüket áldozták Hazánkért. Jeltelen sírokban pihennek jórészt, otthoni sirjaitkat nem diszitheti virág. Emlékeikre mégis tisztelettel tekint a keresztény világ, ápolja azokat a bajtársi kegyelet s titkon hullatott könnyeivel megöntözi a hallgatásra kárhóztatott magyar nemzet. Világító fátylaként menetelnek Ok a Hadak-utján, mutatják az utat Haza felé. Tégy egy szál virágot Bajtárs egy jeltelen katona sirra ott ahol vagy s néma tisztelegj a Hősök emléke előtt!

-.-.-

KETTŐS HŐSI HALÁL A CSENDŐRNAPON...

Ez történt akkor, mikor Budapest védői kezében utoljára dörrentek a fegyverek...

Csergő Endre és Nagy Zsombor szds-ok önként Budapesten maradtak. Az volt a felfogásuk, hogy ha az ellenség Budapestet elfoglalta, akkor vége Magyarországnak. Inkább jöjjön a halál az ellenség előtt, de ők az ország fővárosát el nem hagyják. Karácsony este 1944-ben önként jelentkező csendőrökkel a fővárosban maradtak s a felsőbb parancsra csak alárendeltjeiket küldték ki a szorongatott városból...

Régi szívfájdalmukat, hogy még nem voltak hadibeosztásban, most bőven kárpótolta a sors.

Csergő szds személyesen irányította az ostromlott főváros csatornáiból előszívárgó patkányok elleni harcot. Földalatti mozgalmak nem tudtak felszínre törni, a m.kir. Csendőrség 25 eszten-dős tradícióival felvértezve állták a harcot a "vörös brigád" ne-vű kommunista fegyveres szervezettel szemben s a körülszárt város-ban egy szálig felgöngyölítették a hasonló összes kommunista szer-vezkedéseket is.

Ezen cselekményükért mindketten megkapták a Magyar Koronás Bronz Érdemérmét a hadiszalagon a kardokkal. 1945. január ele-jén Hindy altbgy Nagy Zsombor szds-t az egyetemi rohamászlóalj parancsnokává nevezte ki, Csergő szds pedig folytatta a felkelők elleni küzdelmet.

Állandóan súlyos harcokban telt el az egész hónap, a csend-őrök derekasan kivették részüket csakból az emberfeletti küzdel-mekből. A vízszolgáltatás megszűnt, ennivaló nem volt. Döglött ló-hust ettek és hólevet ittak rá. A gyűrű azonban egyre ősszebb szo-rult, a megmaradt védősereg a királyi palotába kényszerült.

Csergő szds többször küldött rádiótáviratot Szombathelyre, az utolsó 1945. február 10-én a következőképpen hangzott: "Önként vállalt kotelességeinknek eleget tettünk. A "vörös brigád" nevű kommunista szervezkedést felgöngyölítettük, a többi hasonlókat is felszámoltuk. További ellenállás lehetetlen és céltalan. Ti is tart-satok ki a végsőkhig!"

1945. február 11-én Nagy Zsombor szds azt a parancsot kap-ta, hogy a kitörni készülő védősereg számára rohamászlóaljával nyisson utat. 12.-én hajnalban német Tigris páncélosok nyomában tört előre a Széll Kálmán tér - Olasz fasor irányában Budakeszi felé. Zlj-ából már csak 300 műegyetemista volt... E néhány km-es

szakaszon zlj-a szörnyű veszteségeket szenvedett. Végre elérték az erdőséget, innen már könnyebben haladtak. A kitört csapatok megsemmisítésére a szovjet hatalmas erőket vetett be. Nagy Zsombor szds ezekkel is felvette a harcot s 10-11-szeres közelharcban vágta át magát Budajenő felé. Már csak néhány km választotta el őket a magyar arcvonaltól. Az egyetemi rohamászloájljából már csak 25 embere volt. Az erdőben a szörnyű nélkülözések és fáradalmak után kis pihenőt tartottak, majd elindultak az utolsó rohamra.

S ezt a rohamot egyetlen életbenmaradt katonája Incze karp. tizedes, fiatal műgyetemista így mesélte el: "-1945. február 14-én virradatkor kiléptünk az erdőből és futva megindultunk a nyílt terepen. Ebben a pillanatban szovjet géppuskák szólaltak meg elől. Nagy szds ur összeesett. Odafutottunk hozzá. Szájából vére s hab tört elő, jobb oldala rostává volt löve... Még élt s vére folyt a friss hóra. Csak ennyit mondott: -Menjeteek tovább fiuk, velem ne törődjeteek!- Szerettük volna hozni, de oly gyengék voltunk, hogy csak vánszorogtunk."-

Incze karp. tiz. az egyetemi rohamzlj-ból egyedül érte el a magyar-német arcvonalat. S nemes kézdivásárhelyi Nagy Lajos Zsombor százados ur a Csendőrnapi hajnalán hősi halált halt Budajenő előtt...

És fent Budán, a koromná égett, szétbombázott királyi várpalota pincéibe betört szovjet hordák talán e pillanatban értek az ott rekedt csendőrökhöz... Csergő szds ott volt embereivel, meg se kísérelte a kitörést. A "Hősi kitartás városa", Budapest 50 napos ostrom után az ellenség kezére jutott. Az élők mellett halott csendőrök hevertek a pincében. Csergő Endre százados ur, a Csendőrnapi hajnalán fogságbaesés előtt az üszkös várromok alatt agyonlőtte magát... Ő is hős volt bajtársaival együtt, a Hazáért mindhalálig...

Hősi haláluk után mindkettőjüket a Magyar Főrendrend Lovagkeresztjére a hadiszalagon kardokkal terjesztették fel.

Ott nyugszanak ma is a vár alatti tömegsirokban. Lelkük le gendákká vált a vár sokat szenvedett és élő lakói előtt, 3000 kakastollas csendőr Bajtárs virja a felszabadulást...

Nagy Zsombor szds sirját nyugatról visszavitt szülei exhumálták s fiukat Budakeszin temették el. Fidesapja, mint ref. lelkes monda a beszédet saját fia temetésén. A kommunisták az apát internálták beszéde miatt, az internáló táborban elszendevett kinokba nemsokára belehalt.

A lelkipásztor most hős fia mellett pihen Budakeszin, közös sirban álmodják ők is a magyar feltámadást...

Sz. K.

ISMÉT KEVESEBBEN LETTUNK: vitéz Sellyey Vilmos ezredes a Simbach Inn-i kórházban múlt hó 14-én elhunyt. -Április 16-án temettük el a Simbach-i temetőben a környék magyarsága, sok távolabb lakó csb. bajtársunk és igen szép számú német ismerősiünk részvétele mellett. Ezúton búcsúzunk Sellyey Vilmostól! A megértő Bajtárs-tól, a hivatásszeretet megtestesítőjétől s a kiváló embertől! Isten Velcd! Áldozatod nem lesz hiábavaló! Emléked örökké őriz-zük!

HÁT ÉRDEMES?

A sok apróbb és nagyobb emigrációs probléma mellett ez is, felvetődik bennünk. Nem is egyszer. És milyen kínos gondolatok kíséretében! Elhidegültünk és elhidegültünk, az "emigrítisz" rettentő szorgalommal rágesálja próbára tett időgeinket. Izgatott és keserves párbeszédnek mindenütt, furás-faragás és törtetés, amerre nézünk S ha eddig netán nem tudtuk volna, most megtanultuk, mennyire egyedül vagyunk. Mi, árva magyarok!

Émészt bennünket a küzdőlelem mindennapi tisztességes kenyérért s tehetetlenül vájjuk körmeinket tenyereinkbe, ha arra gondolunk, mi megy otthon! Ott vannak jobban egyedül, nemcsak elhagyatva de kiszolgáltatva kényre-kedvre. Nem IRO-val és konzulokkal állnak szemben, de Szörnyű Rémmel, mely vigyorogva ássa egyre mélyebbre 9 millió élőhalott sirját! O, Istenem, vajjon mit találunk otthon ha egyszer mégis hazamegyünk!?

És mit viszünk azoknak, akik megmaradnak? Mit adhatunk majd Nekik? Kevés DP-ből nő milliomos s ha az lesz belőle, majd nem jön haza. Vihetünk talán tudást, látókört, tapasztalatot, megértést és nagy szeretetet. De viszünk-e ezekből? Nem tört-e helyükre önzés, mellverés? Gyűlölet egymással szemben, intrika s "jegyzőkönyvek" mázsányi sullyal? Hiszen -szomorú- ha kavicsot dobssz, ahol DP-k élnek bármilyen nációból: miniszterelnökök, hadvezírt, egyedül-üdözőitő nemzetmegváltó önjelöltet találssz! A cél ugyanaz mindenütt, de az utregyóni karriernek útja s a harc a másik ellen a bolcsi Rém helyett. Me gfogja egymás kezét néhány ember s mire számottevővé nő, mire értékes munkát végezhetnek: megjelenik aljasul a furó, a törtetés, az önzés. Hát érdeemes?

Vihart áltünk át mi is. Nem az elsőt, de a legnagyobbat, mióta újra ember számba vétetünk. Megrázott kegyetlenül s feldobta a kérdést: hát érdeemes? Előlről kezdeni ismét széttépett láncszemek összekovácsolását? Megrendült hittel semmi esetre sem!

A nemzet jajsza az most, mely a gyöngének, tétővázónak lelkében új tüzeket gyujthat. Nekünk nem szabad, nem, eleresztetünk egymás kezét! Kevesen vagyunk s mily sokat kell majd adnunk otthon! Rendet, nyugalmat, biztonságot, tudást, megértést, látókört és tapasztalatot! Vinnünk kell nagy-nagy szeretetet, az egyetlen irt a fájó sebekre. Érdemes haladni az uton, melyet a vihar előtt jártunk, éppen ezekért!

Megtisztultunk, mint köveken átzugó patak, együtt maradtunk erősíthetjük egymás hitét. Egynak kell lennünk hazánk szolgálataiban kivétel nélkül, ez volt a célunk és ez is marad. Gyere Bajtárs, szorítsd a kezem, a nemzet itélete vár ráncs s hogy ez felmentő legyen, megtenni érdekében indent érdeemes!...

Próbacsendőr.

-.-.-.-

Idézzünk gr. Teleki PÁL beszédeiből: "Felbuzdulásunkban mindég összetudtunk fogni és ha ököllet az asztalra vágunk mondván: "most pedig ezt megcsináljuk"- csodákat tudtunk művelni. Most olyan időkben élünk, amikor mindnyájunknak az asztalra kell csapni, hogy "most pedig összetartunk". "Ne várjunk csodákat, de bizzunk önmagunkban úgy, hogy azt a szemek villogásából mindenki lássa, mert ekkor hinni fognak a szemeknek."

-.-.-.-

A mi "politikánk"!

Aggódó és nyugtalankodó hangú levelek futottak be hozzám az elmúlt hetekben. Bajtársaktól innen, a bizonytalanság forrótálatja Európájából s tengerentúlról, ahol messzekekről csendörök rakosgatják új élet alapjait. Az itteniek nyugtalansága arra irányul, vajjon elég erősen fogjuk-e már egymás kezét s a különböző vidékek cső. csoportjai egységes irányítással munkálják-e 70 esztendő kikeresztályosodott szolgálati célkitűzéseit? Az Óceánon tuliak pedig attól tartanak, hogy kallódni hagyjuk a lényegét, az apró és még igazán időszerűtlen mellékproblema felszínre hozásával. De úgy itt, mint odaát főként azért aggnak kipróbált csendörök, vajnemdig vagyunk képesek ellenállni, minden emigrációs csoportosulás nagy kísértőjének: a politizálásnak?

Ami összekötő kapcsunk, a B.L., a cső hivatástudat ápolására s az önzetlen magyar szellemiség terjesztésére hivatott életre. Ezeket a célokat szolgálta pártpolitika mentesen a múltban és ezeket kell testesítenie a jövőben is!

Célkitűzéseinknek megfelelőek a mi emigrációs feladataink. Kettős feladat hármlik reánk! Az egyik: Maradjuk a szó valódi értelmében magyar csendörök! Még szorosabban fogjuk egymás kezét, mutassunk példát a tévelygőknek! A megtért honfitársunkat emeljük fel! Sohasem azt kutassuk, ami elválaszthat egymástól, hanem azokat keressük szorgosan, amelyek összefűznek: A közös magyar múltat, az igaz magyar szellemet és lelkeséget, valamint keresztény hitünket őrizzük meg töretlenül!

A másik feladatunk: Fajtánk megismertetése a szabad világgal! Történelmi múltunkkal bizonyítsuk be a nyugati szabad világ népeinek, hogy független nemzeti életükért, fejlődésükért, kultúrájukért a civilizáció és kereszténység fenntartásáért már többször fizetett vérdíjat a magyar! Reákszolgáltunk a Nyugat haláljára s ennek ideje elérkezett! Segíteniök kell nemzetünkön, amely most is a legtöbbet várzik.

E kettős feladat maradéktalan teljesítése a Te politikád Bajtárs! És ez a mi politikánk! Nemzetpolitika, de pártpolitika nélkül.

Ha megoldottuk a fentiekben körvonalazott feladatainkat az emigrációban így, akkor nézetünk nyugodtan szembe az otthoni szenvedések és szörnyű megpróbáltatások dacára igaz magyarnak megmaradt honfitársainkkal.

y-6.

A PERC-EMBEREK UTÁN.

Ady Endre verse.

Otthon bolondját járja a világ,
Majmos, zavaros, perces, hittelen,
Nagy, sulyos álmok kiterítve lonn,
Fenn zűrös, olesó, kis komédiák.

Robogok honról rejtett vonaton,
Ebek hazája ma, nem az enyém
S ha marad csak egy hívő szent

Magyar Babelnek ostoba kora,
Ments Atyaisten, hogy bennlegyek:
Engemet kötnék égbeli jegyek
S el kell hogy jöjjön nászaink
Most perc-emberként áridója tart,
De építésre készen a kövünk
Nagyot végezni mégis mi jövünk,
Nagyot és szépet, emberit, magyart.

Még a holttestem is ellopatom.
Ez a ricsaj majd dallá simul át,
Addig halottan avagy éberem
Pihenjen a szent lész s értelm
Mig ottünk a mai figurák.
Magyar lesznek majd, hogyha akarom
Ha nem sutiké lesz itt a világ
S fölcsep minden szent, igazilág
Rejtekből avagy ravatalon,

U t r a v a l ó .

Az U.S.A.-ba kíváncsolni szándékozó Bajtársak tájékoztatására küldöm e sorokat. Azokat a fontos tudnivalókat írom meg, melyek nélkül ne hezen igazodik el az új amerikai és melyeknek ismerete kezdettől fogva nélkülözhetlen. Én már egy éve élek az U.S.A.-ban, így van némi tapasztalatom.

Megérkezőkor az új amerikai még nincs saját erejére utalva: a kikötőben várja őt az illetékes kíváncsolókat szervező megbízottja, aki utbaindítja munkahelyére, vagy szponzorához, amennyiben az illető munkaszerződés nélkül jött volna ki. A magyar alakulások aztán - ilyenek találhatók minden nagyobb helységben, nagy városokban pedig több is van belőlük - buzgon segítségére vannak új amerikai honfitársuknak lakás-, illetve állás szerzését illetőleg.

Bejelentő hivatal az U.S.A.-ban egyáltalán nincs. A helységek, azaz városok lakóit a postahivatalok tartják nyilván az általuk rendszeresen vezetett névsor segítségével.

Minden új bevándorolt köteles évente kétszer: május 15-ike és július 1-ig, ugyancsak november 15 és január 1. között a Displaced Persons Commission-nál /Washington 25. D.C./ egy Report-nak nevezett kérdőív kitöltésével jelentkezni, mely űrlap minden postahivatalban kapható s mely elküldendő az előbb jelzett címre.

Az U.S.A. kormánya 1951-től kezdődőleg újból elrendelte az U.S.A. területén tartozkodó összes idegenek nyilvántartását. Ez azt jelenti, hogy minden idegen köteles jan. 1. és lo. között egy levelezőlap szerű kártyát /Address Report Card/ kitölteni /név, cím, munkaadó/. Ez is a postahivatalokban kapható és ugyanoda nyújtandó be kitöltve. Ezt a rendelkezést háború időkben hozza újból és újból gyakorlatba a kormány, hogy a helyzet rendeződésével aztán ismét hatályon kívül helyezze.

Az U.S.A.-ban a betegbiztosítás nincs államilag megszervezve, magán biztosító intézetek kezében van csupán. A munkaadóra nézve nem kötelező alkalmazottjának bejelentése, csak abban az esetben, ha az alkalmazott ragaszkodik ehhez. Nyomatékosan tanácslom tehát kedves Bajtársainknak, hogy annak idején majd és már az első napokban okvetlen szorgalmazzák a bejelentést munkaadójuknál a körzet legközelebbi valamelyik betegpénztárához, tekintettel arra, hogy a gyógykezelés és kórházi ápolás az U.S.A.-ban igen-igen költséges!

Minden helységben /még a legkisebbekben is/ vannak díjtalan, egyenesen a bevándoroltak kedvéért létesített angol nyelvtanfolyamok. Nem győzőm eléggé hangsúlyozni, hogy okvetlen látogassanak minden kíváncsoló honfitársunk. Az angol nyelvtudás nem csupán azért rendkívül fontos ugyanis, mert munkahelyünkön e nélkül nem vagyunk képesek existálni, hanem azért is, mert azok akik polgárosodni akarnak, újabb rendelkezés szerint vizsgázni kötelesek az angol nyelvből, valamint az U.S.A. alkotmányának és történetének ismeretéből. Ettől az examentól azonban nem szabad megijedni amennyiben engedélyeznek bőséges időt a tanulásra, azonkívül pedig az amerikaiak az idegent mindenben lelkesen támogatják, segítik, igazi baráti módra kezelik őt. A vizsgáztató bizottság is ugyanilyen megértő, kedves emberekből áll, akik meggondolva méltányolják az új amerikai szorgalmát és igyekezetét.

Dr. K.M. orvosnő.

Fontos közlemények.

A "Kronika" című magyar havi szemle szerkesztősége VIII. évfolyamának 1951. február havi 2. számának 10. lapoldalaán "Itt a Magyar Nép Fiai Beszélnek" fő- és "Egyemberként Sorakozunk Fel" alcímmel Jegenyés Pál esendőri tiszthelyettes aláírásával levelet közölt, mely a szó szerinti szövegezés látszatával bír. Jegenyés tiszthelyettes a levélért felelősségre vonatván azt jelentette, hogy a levelet nem a szó szerinti szövegezéssel, hanem az alábbi szövegezéssel írta. Így a "Kronika" közleményének az a része, hogy a m. kir. esendőrség egy emberként sorakozik fel a cikkben burkolatlan megjelölt személy mögé, nem felel meg a valóságnak.

A MKCSBK vezetője.

Levél másolat: "Tekintetes "Kronika" Szerkesztőség és Kiadóhivatala, New-York, Graz, 1951. január 27. Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur! Eddig havonta egyszer, de mindég egy példányban küldték a "Kronika" című Ujságjukat az "Ungarische Kameradschaft" Graz, Geidorfgürtel 49. cím alatt a "Bajtársi Levél"-ért Cserép példányként. Tekintettel arra, hogy több esendőrbajtárs szeretné olvasni a "Kronika" című Ujságjukat, kérem a Tekintetes Szerkesztőséget, ha van fölösleges példányszámuk, úgy kb. 20-30 példányt szíveskedjenek küldeni de már nem a fenti címre, hanem az alábbi címünkre: "Ungarische Kameradschaft" /Folkushazy/ Salzburg, Sterneck Str. 9. Austria-Europa. Egyes bajtársak szóbeli közlésük szerint a "Kronika" című Ujságot szeretik olvasni, éppen ezért bátorodom a fenti 20-30 példányszámot is kérni, hogy az olvasni akaró bajtársaknak azokat elküldhessem. Tájékozódás végett még azt is közölhetem, hogy külön /Jugovits Pál/Graz, Geidorfgürtel 49. címre küldött /Kronika/ című ujságjukat ezután ne -Jugovits Pál- névre, hanem "Jegenyés Pál" névre kérem küldeni a fenti címünkre Salzburgba. Kronika Ujságjuk legutolsó száma, amit megkaptunk a 12. sz. volt, amely december hónapról kelt. Jegenyés s.k.

--- --

Az ápr. 2.-én kelt 6. sz. és ápr. 17.-én kelt 7. sz. B.L. nem az Ung. Kameradschaft szerkesztésében, hanem egy, arra nem illetékes személy, vagy személyek szerkesztésében jelent meg. Az ezekben foglaltakért a szerkesztőség felelősséget nem vállal, s a lapokhoz csatolt közlemények érvénytelenek.

Ellenben az április 11.-én kelt 6. sz. B.L. az Ung. Kam. jogos kiadványa, valamint ezen és a következő számok is.

A 2-5-ig f. évben kiadott B.L. számok szerkesztésébe a térbeli elválasztás miatt nem folytam be. Most azonban újból átvetem a felelősszerkesztői teendőket és a B.L. ezután Bregenzben fog megjelenni, ehova minden, a lapot illető közlemények, levelek cikkek az alábbi címre küldendők: Bregenz, Belrupt str. 16.

Ezen szám még egyszerűsített formában jelenik meg, mert a már visszakövetelt eszközök ezidőszáig még rendelkezésre nem állanak.

--- --

MKCSBK vezetőségének címe változatlanul az eddigi: Ungarische Kameradschaft /Folkushazy/ Salzburg, Sterneck Str. 9. Ide intézendők tehát minden a B.L.-t nem érintő egyéb tudakozódások, jelentések kérelmek stb.

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön általhozzájárulást a B.L.-re, valaminta cső. árszámlára.

IV. évf. 7. sz. levél.

Bajtársi Levél.

64. oldal.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK: A zászló-avatás a MKCSBK vezetősége ellen tervezett puccs miatt halasztást szenved. Időpontját a B.L. idejében hirt ad, ugyancsak az ideutazás lehetőségeiről is.

KÜLPOLITIKAI összefoglalónk és szakközleményeink e számból hiányoznak. Ok: a szűkreszabott terjedelem és a még szerényebb anyagi lehetőségeink. Reméljük azonban, hogy a Bajtársak részéről eddig is tapasztalt áldozatkészség útján már a következő számban meglesz a lehetőségünk ilyenek közlésére is.

T. J., Stondon Massey és Ipolyi Ferenc Deutschland: A B.L.-nek nincs megszabott előfizetési díja, a bajtársak önkéntes hozzájárulásai-ból adjuk ki. Anyagi helyzetéhez mérten küldjön nemzetközi coupon-ban. Ugyancsak a zászlóra is.

L. L. Adelaide: A márc. 28-ki levélből a jelzett melléklet hiányzott. A boríték észrevehetően fel volt nyitva és újra leragasztva. Lehetőleg nemzetközi coupon-t küldjön! Bizalmát köszönjük, senki bérénci nem vagyunk!

Sz. A. Deutschland: Kérjük sürgősen közölni, hogy hány drb. levelezőlapot adott át a B.L. volt szerkesztőségének értékesítésre és milyen ellenértéket kapott ezidőig azokért?

A MKCSBK vezetőjéhez érkezett számtalan levélben ítélik el Bajtársaink a 6. sz. B.L.-ben ismertetett puccs-kísérletet. Ragaszkodásokról biztosítják az eddigi vezetőt és kérik, hogy maradjon helyén s vezessen továbbra is pártpolitika mentesen az igazi magyar utón. Kovácsolja még szorosabbra a csendőri egységet s aki pedig politizálni akar, távozzék közösségünkől.

Kiss Gyula cső. őrm. Franciaország: jelentését, hogy kilépett az MKCSBK-ból, a vezetőség tudomásul veszi.

Amerikai, Ausztráliai és Délamerikai kíváncsiak előtt állóknak ajánljuk angol-magyar, magyar-angol és spanyol-magyar szótárainkat. Mindenki részére nélkülözhetetlen, mert nemcsak szavakat tartalmaz, hanem a helyes kiejtést, hangsúlyt és rövid nyelvtani összefoglalót is, vagyis hogy, hogyan kell a szavakat használni! Ár: 18-18 schilling kötetenként. A pénz előzetes beküldése esetén portómentesen, utánvétel esetén a portó felszámításával azonnal elküldjük! Megrendelhető szerkesztőségünkben.

Bajtársak! Olvasóink! A B.L. kénytelen ezidő szerint is 8 oldalon és havonta csupán egyszer megjelenni! Nincs pénzünk a sürűbb és a nagyobb terjedelmű megjelenésre, bár mondanivalónk volna elég. Különösen tengerentúli olvasóink áldozatos támogatását kérjük.

M A N U S K R I P T - K I R A T I ADRESSE-CIM: B.L. Szerkesztősége, Bregenz, Belrupt str. 16.

ABSENDER: Ungarische Kameradschaft, Salz burg, /Folkusházy/ Sterneck Str. 9.

D E U T S C H L A N D

An Herrn/Frau

L. Rektor Bela
Salzburg
Fürberg str. 11/a

